

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Osztrák kurucok, magyar labancok.

Pécs, 1896. augusztus hó 24

Ausztria, a melynek számára mi szerztük meg az alkotmányt, sőt még erős biztosítékkal is körölbástyáztuk, amikor az 1867. évi XII. törvénycikk 25-ik §-ában a kiegyezés egyik alapfeltételül kikötöttük, hogy a teljes alkotmányosság az osztrák örökös tartományokban is életbelépjen, immár tulszárnyalta alkotmányos önállóság tekintetében az ezeréves Magyarországot s valóban mintaképül szolgálhatna nekünk, hogyan kell az ország jogait, a nemzet érdekeit szívós kitartással megvédelmezni és istápolni.

Azokban a kérdésekben, a melyek anyagi érdekeinket illetőleg időről-időre az osztrák kormányval és törvényhozással való alkudozások tárgyát képezik, Magyarország mindig vereséget szenved; minden újabb egyezmény újabb terheket ró vállainkra s Magyarország mind mélyebbre süllyed abba a gyarmati viszonyba, a melyet a hatvanhetes kiegyezés Ausztria irányában megteremtett.

Ausztria minden újabb alkunál merészebb követelésekkel áll elő s a magyar kormányban és parlamentben nincs meg a kellő erély ezeknek a követeléseknek határozott visszautasítására: belemegyünk akármilyen káros egyezségbe egyszerűen azért, mert a szabadelpártpárt messze túl-

menve a hatvanhetes kiegyezés megteremtőjének, Deák Ferencnek intencióján, nemcsak a közjogi alapot, de a közgazdasági szövetséget is örök időkre felbonthatatlan kényszer-kötésnek tekinti s a tulzott osztrák követelésekkel szemben nem meri felvetni az ultima ratiót: a gazdasági különválást, a mihez való jogát pedig Magyarországnak még a hatvanhetes törvények is biztosították.

A hatalmi érdekek ezerféle szálaival egybefűzött párt természetesen csak ebben az engedékenységekben bírván a bécsi körök támogatásában rejlő erejét, ezt a gyengéjét az osztrákok sietnek is kizsákmányolni a hol és a mikor csak lehet.

Akik a hatvanhetes kiegyezést megcsinálták, bizonyára álmodni sem mertek volna arról, hogy jön majd idő, amikor az Ausztria érdekeit szolgáló kereskedelmi és vámszövetséget az osztrákok fogják felmondani s a magyar törvényhozás fog kézzel-lábbal dolgozni az önálló vámterület s a külön nemzeti bank ellen; pedig hát ez az idő megérkezett: az osztrák akar különválni tőlünk s mi makacsul ragaszkodunk a közösséghez ott is, ahol nem vagyunk kénytelenek vele; inkább a nyakunkba veszünk egy sereg újabb terhet, csak hogy az osztrák sógor meg legyen velünk elégedve s valahogy be ne váltsa azt a szörnyű fenyegetését, hogy ő bizony a mi gyapjunkat nyírni többé nem fogja.

Könnyen is ment azért az új gazdasági egyezmény megkötése s az osztrákok

bizonyára maguk is elröstelték magukat, hogy ágyuval álltak ki verebet lövöldözni, amikor követeléseiket önmaguk is túlmerészeknek tartva, a vámszövetség felbontásával fenyegetőztek az esetre, ha a magyarok a kínált feltételeket el nem fogadják.

Megkötjük biz mi azt a szövetséget, akármit követeljenek is tőlünk az osztrákok, mert nagy ennek a jutalma: a szabadelvű pártól Bécsben továbbra is elhiszik, hogy az az egyedüli „államfentartó” párt Magyarországon s ez biztosítja számára a hatalom birtokát továbbra is.

A bank egyezmény már nem megy olyan könnyen, mert ott nemcsak a magyar kormányval kell engednie, hanem az osztráknak is, ez pedig nem szokott hozzá a kapitulációhoz.

Ausztria kormánya még 1863. évben kölcsönvett 80 millió forintot az osztrák nemzeti banktól, a mely adósságra a hatvanhetes törvény kimondta, hogy az Magyarországot jogilag nem terheli, de egyúttal ugyanabban a törvényben méltányosságból (mert hiszen az a pénz a mi főkentartásunkra kellett) 30%-ot, vagyis 24 milliócskát Magyarország nyakába szöktünk. A bank, a mely azóta osztrákból névleg osztrák-magyarra vedlett, tartván attól, hogy 1897. év végén lejáráó szabadalmának megújítása akadályokba talál utközni, azt az ajánlatot tette az osztrák és a magyar kormányoknak, hogy ő szabadalmának meghosszabbítása esetén hajlandó lenne ebből a követelésből, amely

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A színésznő.

— Provest Marcel —

(Lanciani Stella asszony Lebon Gaston urhoz.)

„Uram!

Mióta városukban az operában fölléptem, ön már tizenegy ízben irt nekem.

Első levelében körülbelül ezt mondja:

„Ma este az erkélyen harmadik sorban jobbról fogok ülni. Megismerhet huszártiszti egyenruhámról és egy piros rózsáról, melyet dolmányom egyik gomblyukában fogok viselni . . . Onnek csendes tisztelője.”

Valóban megláttam önt. Ezzel sem akarom azt mondani, hogy magát nagyon figyelmesen néztem volna — a színpadon óvakodni kell, nehogy szórakozottá legyen az ember. De hát mégis észrevettem, hogy kis fiatal s csinos tiszt ül ugyanazon a helyen, pompás biborvörös rózsával, amelyet egy rendjel szalagsokrában viselt . . .

Mikor másnap próbára mentem a színpadba, megint kaptam levelet öntől. Ezuttal ön már négy oldalt irt tele a legszebb írással, aminőt valaha láttam.

Ebben a levélben maga azt írja, hogy természetesen szenvedés miatt, mert csak messze távolból szerethet engem, ön meg akar látogatni, néha napján egy két percet nálam tölteni — egyéb kívánsága nincs . . . többre nincs szüksége, hogy a huszártisztek legboldogabbja legyen.

Azt hiszem. Uram, hogy maga nagyon rosszul nevelt, sőt épen gonosz nőnek tartott, midőn erre a négy oldalas levélre egy szóval sem válaszoltam . . . Elvégre is, mit akar ön? Nagyon sok hasonló szenvedélyes levelet kaptam én már, amelyek mind a következő gondolatmenetet fejezték ki:

„Azt mondják, hogy ez az énekesnő képes valami botor lépésre . . . én még fiatal vagyok és nem épen gazdag: mit kockáztatok én? Tegyük egy kísérletet; hátha kedvez a szerencse?”

Es megint nem válaszoltam önnek; és most ön már minden nap ír nekem levelet . . .

Ugy látszik, ezek a mindennapos levelek bizonyos lázas levegőt lehelték ki, mert én a helyett hogy hajam befonásánál papilontoknak használtam volna föl azokat, elolvastam elejétől végéig. Ön napról napra kevesebb tiszteletet érez irántam és mindinkább szenvedélyesebb válik. Ön már azt is kifejezte a sorok között, hogy sejtü, miért nem akarnám

magát lakásomon fogadni: „Egy katonatiszt nem vállalhat, kivált ha nem is gazdag házzal!” Maga azt is tette hásszá, hogy jobb bánásmódot érdemelne, mert vidéki jó nemes családból való és némi vagyonnal bír: sőt hogy biztos reménye van arra, hogy a katonapályát elhagyva, pénzügyi igazgatóvá is fölveheti, ami utóvégre is szép állás, ha ugyan én, a színésznő, nem találjam jobbnak, hogy maga tovább szolgáljon és törzskari tiszt — talán idővel tábornok legyen.

Mit válaszoltam volna magának erre? Mondja meg maga. Csak egy válasz lehetséges és ez ebből az öt szóból állott volna: „Elvárom ma este a lakásomon.”

De én nem akarom; est én magának nem felelhettem. Mindjárt megmagyarázom, hogy mi ennek az oka.

Ettől fogva a maga véleménye felőlem megállapodott s ön végre az kezdte hinni, hogy nagyon naiv az a férfi, aki olyan nővel szemben, amilyen én vagyok, ennyi őszinte szenvedélyt nyilvánít.

Eznek hatása alatt ön elég szerencsétlen volt, nekem egy levélben öt darab eszterfrankos bankjegyet küldeni. Óh ezek az ékes parirok! Biztosítom, hogy hideg veríték lepte el homlokom s hajam tövét, mikor lát-

csekély részben ugys törlesztve lett közös jövedelemből, annyit elengedni, hogy az állam tartozása 60 millióra redukálódjék.

A bankvezetőség, amely leginkább a magyar kormány ellenkezésétől tartott szabadalmának megújításánál, látva a magyarok birkatürelmét, vérszemet kapott s most visszassivni szándékosik az ígért engedményt azzal az ürügygel, hogy a kormányok egy ugyanakkor tett másik javaslatát nem fogadván el, az engedményre nézve tett ígérete sem kötelezi többé.

Nos hát az természetes, hogy a magyar kormány ebben a kegyes szándékában nem is akadályozná meg a bankot, de az osztrák kormány nem enged ám, hanem avval fenyegetőzik, hogy nem járul hozzá a szabadalom megújításához, ha a bankadósságot a tett ígérethez képest le nem szállítják 60 millióra.

Erre persze a jámbor magyar ember megőrül, hogy lám milyen jó, hogy ebben a kérdésben a mi érdekünk egyez az osztrák sógoréval, majd ez kikaparja a gesztenyét a mi számunkra is. Csakhogy az ilyen vérmes reményű hazafi nem ismeri a magyar kormányt, a mely szörnyen meg van rémülve, hogy annak a nyakas osztrák kormányának a bakafántoskodása még megtalálja hiúsítani a bankkegyezményt s akkor — uram bocsá! — még önálló magyar nemzeti bankot kellene felállítanunk. Mi lenne akkor a szent hatvanhetes törvényekből, ha ekkora lyukat vágnánk rajtuk!

Ezt meg kell akadályozni minden áron, azért szerdán Lukács László magyar pénzügyminiszter felmenesztetik Bécsbe, hogy az osztrák kormány és a bankvezetőség közt mint közvetítő lépjen fel. Nagyon tartunk tőle, hogy ez a közvetítés Magyarországnak drága multság lesz, mert kitelik a közvetítő magyar kormánytól, hogy a 60 millió felül levő bankadósságot, a már elvállalt 30%-on kívül egészen a mi nyakunkba varrja, csak hogy a béke az osztrákok és a saját bankjuk közt helyreálljon; hiszen mi az az egypár mil-

liócska áldozat Magyarországnak, ha azzal az osztrák banknak is, meg az osztrák kormánynak is olyan nagy szolgálatot tehetünk?

Bizony felfordult világot élünk: Bécsben vannak most a kurucok, a magyarok pedig beálltak talpnyaló labancoknak!

* **A képviselőház** újra összegyűléseinek első napján, szeptember 3-án, a rendes szokástól eltérőleg nem csupán a további napirendet megállapító formális ülést tart, hanem nyomban fölveszi érdemleges tanácskozásainak fonalát a bünvádi eljárási törvényjavaslat tárgyalásának megkezdésével. A megelőző napon, szept. 2-án értekezlete lesz, mint érteülünk az országgyűlési szabadelvű pártnak, ugyancsak a bünvádi eljárási törvényjavaslat ügyében. A törvényjavaslat fontosabb rendelkezései közül jóformán csak az ügyészi hatáskört illetőkre nézve forognak főn nézeteltérések a különböző pártok jogászai között, úgy, hogy a törvényjavaslatnak képviselőházi tárgyalása előreláthatólag nem fog igénybe venni tiz-tizenkét napnál hosszabb időt.

* **Magyar miniszterek Bécsben.** A magyar kormány tagjai meghívást kaptak a cári pár bécsi látogatása alkalmából tartandó udvari ünnepélyekre. E meghívás folytán Bánffy báró miniszterelnök már ma este Bécsbe utazik és ezt az alkalmat fölhasználja természetesen arra is, hogy a függő kérdésekben osztrák kollegájával konferáljon. Kedden aztán a kormány többi tagjai közül Perczel Dezso, Darányi Ignác, Fehérvári Géza, Jósika Samu báró és Daniél Ernő miniszterek utaznak Bécsbe. Erdély Sándor és Josipovich Imre Budapesten maradnak és a kormányt képviselik, Wlassics Gyula és Lukács László miniszterek pedig, mint tudvalevő, az ezredévi emléklepzési ünnepélyekre utaznak.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

tam, hogy azok magától származnak. A bankjegyek mellett volt egy irás e szavakkal:

„Lebon Gaston holnap estére találkat kér Lanciai asszonytól stb . . .“

Feleletem az volt, hogy haladéktalanul visszaküldtem a maga bankjait.

Mintegy pedig maga derék fiatalember, azonnal észrevette, hogy csunya dolgot művelt, mivel egy nőt — talán tiszteséges nőt — megsértett, akihez semmi jogos igénye nincsen.

Ezt a maga utolsó leveléből látom, a mely a legmegindítóbb valamennyi között s a melyben maga bocsánatot kér.

Óh minek ragadtatta el magát arra, hogy azt a levelet fenyegetéssel fejezze be:

„Jól van hát — írja nekem — látom, hogy ön soha sem fog szeretni, sőt azt hiszem, gyűlölni fog, mióta megsértettem. Most már tudom, mitevő legyek. Holnap estig várni fogok. Ha addig nem kapok öntől levelet, melyben megígéri, hogy az enyém lesz, akkor holnapután reggel nem leszek többé az élők között. Éljen boldogul. Feledje a szerencsétlen Lebon Gastont és legyen boldog!“

Édes jó Istenem, tudom, hogy az ember gyakran papírra vet ilyen frázist, a nélkül, hogy a legkisebb szándéka volna végrehajtani, amit az kifejez. Néha azonban mégis . . . Óh szörnyűséges gondolat! Ön ideges fiatal ember, ki könnyen rabja lesz

izgalmának. Olvastam leveleit. Láttam magát izgatottan, sápadtan erkélyszékén . . . Aztán az az ötezer frank: ez roppant összeg egy katonának — hogyan szerezte azt oly hamar?

Mindez zavarba ejtett. Kezdtém komolyan félni, hogy esetleg megvalósítja fenyegetéseit.

Azért válaszolok most magának.

Maga azt kívánja, hogy a „magáé“ legyen. Ehhez a kívánsághoz jobban ragaszkodik, mint az élethez. Annyi bizonyos, édes gyermekem, hogy nem haragudhatom magára, mivel tetszem magának; sőt hizeleg nekem. Hazudnom kellene, ha azt állítanám, hogy maga nem tetszik nekem. Ellenkezőleg, maga igen csinos fiú és meg vagyok győződve, nagy szerencséje lesz a nők körül. Nos, hát azt hiszem, ez van oly bók, hogy a katonatisztek hiúsága ki legyen elégitve.

Most azonban térjünk át arra az epedő sóvárgásra, a melyet ön irántam állítólag táplál.

Körülbelül elképzelheti 20—25 év óta, mert ennyi ideje működöm mint énekesnő a színpadon, számos férfiu, fiatal és öreg, szép és csunya, szegény és gazdag minden este, a napot s az éjet nem is számítva, ugyanolyan ömlengésekkel tisztel meg, mint ön. Ne nehezteljen, bevallom, hogy ennek következtében a férfiak hódolatát kevésbé ritka adománynak nézem s épen azért nem szok-

H i r e k.

Pécs, 1896. augusztus hó 24.

Eszedéves furcsaságok.

— Valami a keresztnevekről. —

Mindentől eltekintve, a lehető legkomolyabb számitással is, igazán büszkék lehetünk a mi eszedéves szép hazánkra s a millennáris ünnepségekre.

A komikum csak ott kezdődik, hogy a legtöbben tulhajtják est a hivalkodást s olyan büszkék, mintha ők maguk volnának azok, akik Árpáddal jöttek be s ezzel a sokat átölt hazával együtt érték volna meg az ezredik esztendő.

Mindes pedig akkor jutott eszembe, mikor az én Gázi barátom tegnap a vállamra ütött s harsány hangon ordította fülembe:

— Szervusz tentabogár!

Örültem a szerencsének és megkérdeztem, mi lelte?

Örülök pajtás! Örülök! Fiam született, akit Millennusnak fogok kereszteltetni.

— Micsodának?

— Millennusnak! Ugy-e, szép név!

Eszedéves hazám jubileumának öröme. Barátom, micsoda kedves dolog lesz, ha majd a kis tacsót becézgetve így szólítom:

Millikém édes! Éniusskám! Te kis Nuszi te! Hehehe! Mit szólsz hozzá! Hát még ha majd a kölyök nagyocská lesz és névjegyet nyomat: ilyenformát: „Horpasz Millennium, ezredévi szülött.“

— Ugy-e kitűnő eszme volt ez a név?

Meghatva csodálkoztam egy darabig, aztán melegen gratuláltam barátomnak.

— De hát hogy is jutottál erre a kitűnő gondolatra?

— Szivem sugallata, barátom! Szivem!

Ez a hazámért minden pillanatban utolsó dobanni kész, lángoló nagy szív!

Én ekkor már könyekben törtem ki, de barátom tovább folytatta áradozásait.

— És reményem, hogy a legközelebbi gyermekem leány lesz, akit okvetlenül Millennának fogok kereszteltetni. Annak a becéző neve meg Eunia! Lencsika! Náncsika! lesz!

Itt már nem állhattam tovább, hogy ne forduljam tréfára a dolgot.

— Tudod mit, Gázi! Legjobb lesz ha Lénianak hívjátok a kisasszonyt. Így legalább a bátyja ha mérnök lesz, hasznát is veheti a hugának a vonalzás közben! . . .

tam túlbecsülni. Nem is tulajdonítom hirem s személyiségem hatásának . . . Jól tudom, hogy akármely másik művésznek helye nem ugyanazokat a kívánságokat keltette volna föl.

Igen, megvallom önnek, hogy mindez hosszabb időn át nem épen csábító, sőt nem is kellemes; mi több, ha az ember öregedni kezd, mint én — nekem tizenkilencéves fiam van, aki tehát majdnem hasonló korban van önnel — akkor mindez nem látszik hódolatnak, sőt az ellenkezőjének.

Maga már kész a válasszal: „Én szeretem szivemmel; iszonyuan szenvedek: inkább meghalok.“

Ez azonban teljességgel nem zárja ki, hogy az esetre, ha az ötezer frankkal támogatott kívánságának engedtem volna, ön teljesen elégitve érezte volna magát és eszé ágába sem jött volna, hogy magát megölje.

És épen olyan bizonyos, hogy ha ma önnek találkozt adnék, holnap már egyedül engedne tovább utaznom Belgiumba, hol művészi körutamban föl kell lépnem.

Jól ismerem azt a tüzet, mely arra bírja a férfiak bizonyos részét, hogy színésznők kegyét hajhászják . . . Ez a tűz nem egyéb szalmatűznél, mely mindjárt kialszik. Akkor azután ki vannak elégitve; és egy csöppet sem törődnek azzal, hogy kié lesz a színésznő és mi lesz belőle.

Maga azt fogja mondani, hogy magát

Gazsi szeméit elfutotta a vér, az ökle összezsorult, de mire fölemelte volna, felugrottam egy sakkerra.

Hanem a Millennus név nem ment ki az eszemből. S reggelre egész csomó millenáris nevet állítottam össze s melegen ajánlom minden honfi érzelmekben túltengő családapának.

Az eszedév mintájára pl. igen szép finév lenne Eszed, leánynak Ezrike lehet a neve.

Az ország szóból férfi névnek Ország, női névnek Szágika igen alkalmas.

Lehetne még jubileum szóból is nevet alkotni. Fiunak Jubiela; leánykának Jubiella, vagy Jubika.

És ha akad egy bátorszívű apa, miért ne nevezhetné az a fiát, különösen, ha iparos ember, egyszerűen — Kiállítónak?!...

Napirend 1896. augusztus 25-én.

Naptár: kedő, aug. 25. — Róm. kath.: Lajos király. — Prot.: Lajos. — Görög-kel. (aug. 13.) Maxim. — Zsidó: Elul 14. — Nap két 4 óra 54 perckor; nyugasit 6 óra 36 perckor. — Hold két este 7 óra 10 perckor; nyugszik reggel 7 óra 2 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 14 Celsius fok meleg légnyomás 750. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: keleten csapadék, zél és hő-súlyedés várható.

Baranyamegyei azdák felrándulása a kiállításra. Pécsről este 10 óra 8 perckor.

— (Lajos napjára.) Holnap van Kossuth Lajos nevenapja. Nincs széles e hazában magyar ember, kinek szive meg ne dobbanna e napon, lelkét büszkeség ne töltené be, gondolata oda ne szállna ama szellemóriás elé, ki a magyarnak új időket, szabadságot, egyenlőséget, testvériséget adott. Megdobban a magyar sziv e napon; büszkeség tölti el a lelkünket és gondolataink hódolva veszik körül Kossuth Lajost. Azt a Kossuth Lajost, a ki szabad hazát teremtett nekünk s maga hazátlanul élte le férfikora arany napjait, öregsége bus éveit. Mig élt, Lajos napján ezer és ezer üdvözlöt szállt hozzá Magyarországból turini remetelakába. S aztán hazajött. Hazahoztuk lángszellemének porhüvelyét s most is nyugszik Kossuth Lajos a haza földjében. A holnapi nap a harmadik Lajos napja, hogy nem küldhetjük turini remetelakába a nemzet üdvözlötét; a harmadik, hogy csak sirjához járulhat e napon kegyeletes megemlékezésünk és csakis

nem lehet ezek közé számítani, hogy magát tiszta s komoly szándék vezeti.

Ha ezt magának eihinném, akkor a baj még nagyobb volna... Mert, gyermekem, nekem nem szabad magát ily családban hagynom. Megvallom magának, hogy félek tőle, maga még komolyan szerelmes lehetne belém.

Magának talán fájni fog, hogy én ezt magának így őszintén elmondom.

Annál jobb. Legalább kigyógyul elfogultságából. Nem akarom, hogy maga szerelmes legyen belém. Önnek a maga korában csak olyan hölgyet kell szeretnie, aki egyedül a magáévá lehet és akit nélkül vesz.

Mit is akar maga velem? Ha szive irántam kezdene lángolni, mi lehetne a maga jövője?

Én nem élhetek mindvégig egy vidéki helyőrségben... Maga erre azt mondja, hogy elmegy velem a világ végéig, hogy elhagyja katonai rangját, színész vagy még ennél is rosszabb lesz, vagyis egy színésznőnek barátja, aki elkiséri minden utjában.

Ugy-e ez a gondolat fölháborítja?

És még sem várhatna egyebet. Nem mondhat ellent, ha akarna sem.

És mi volna az én sorsom, ha én magát így podgyász gyanánt magammal cipelném, amint más szerencsétlen művésznőknél már több ízben láttam, akik az én élemedett

dicső, halhatatlan emléket ünnepelhetjük Lajos napján. És ünnepeljük holnap is; ünnepi szivben, lélekben, gondolatban minden magyar ember Lajos napján Kossuth Lajost, a meddig csak magyar sziv dobog a négy folyó és hármás bérce hónapban!

— (Az új pécsi püspök.) Mint értesültünk, az elhunyt D u l á n s k y Nándor helyébe pécsi püspökké Steiner Fülöp mostani székesfehérvári püspököt nevesik ki. E kinevezés politikai jelentősége kétségtelen. Steiner az egyházpolitikai ellenséki főpapság vezére. Kinevezését a mostani püspökségénél jóval kitünőbb javadalmazásu pécsi püspökségre József főherceg közbelépésének köszönheti. Székesfehérvári püspökké pedig Károlyi János székesfehérvári kanonokot emlegetik.

— (A hetedik áldozat.) Tegnap éjjel fél tizenegykor kiszendvedett a július 30-iki katasztrófa hetedik áldozata, Sz e b é n y i szül. E i b e r t Emilia, a kit még a szerencsétlenség napján égési sebektől elborítva vittek a kórházba. Boncolása ma d. u. ment végbe és temetése holnap (kedden) d. u. 4 órakor lesz. — Valószínűleg a nyolcadik áldozattal is foglalkozhatunk nem sokára; mert a kórházban ápolt S z e n t g y ö r g y i Károly, 13 éves fiu, a ki fényképész tanonc volt Pätz Hermina műtermében, szintén nagyon rosszul van, úgy annyira, hogy halála minden órán látható. — A katasztrófa előidézője, K ö s z l János tulvan minden komolyabb veszélyen; étvágya rendkívüli és folyvást sörre szomjazik. Az elhált Sz e b é n y i nének elhunytáról a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki: „Sz e b é n y i István saját maga és gyermekei Sz e b é n y i Károly, Gyula, Anna, Sz e b é n y i Károlyné szül. Farkas Zsófia a legmélyebb fájdalomtól érzékenyen lesújtott kebellet és fájó szivvel tudatjuk az összes rokonság nevében a hön szeretett és felejthetetlen emlékezett hitves, édes anya, napa, illetve rokonnak Sz e b é n y i Istvánné szül. E i b e r t Emiliának f. évi augusztus hó 23 án este 11 órakor hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 45 ik és boldog házasságának 27 ik évében történt gyászos

koromban fiatal emberekkel kóborolták be a világot, akik semmivel se voltak rosszabbak, mint maga.

Nem ringatom magamat ábrándokban. Néhány napi hőbort után, maga egyszerre arra a meggyőződésre jutna, hogy maga mindent fölálldozott, mindent — kinek? Kimondom magának, amint önmagamnak bevallom minden reggel — egy öregedő asszonynak.

Igenis, egy öreg asszonynak... megértette?

Elég szép voltam egykoron, hogy ma himezetlenül bevalljam magamnak, hogy ma már nem vagyok se szép, se ilju...

Őrizze meg magának ennek vagy annak a színésznőnek a képét, amint azt magának a kendőzés alatt, a szinpadi szerep, a lámpavilág és zene, no meg a hirneve után elképzelte.

Sirni tudnék, ha látnám azt a csalatkozást, melyet maga tapasztalna, ha úgy látna engemet, amint a valóságban vagyok, úgy, a hogy ötven évemmel a hátamon kendőzetlen vagyok.

Most pedig gondolja el magának szomorú csalatkozását, mely akkor állana be, ha maga igazán megszeretett volna! És ha én is kezdtem volna önt szeretni; abban a pillanatban, a mikor önnek nem volna hobbvágya, mint hogy engem elhagyhasson és feledhessen!

elhunytát. As istenben boldogult hült tetei f. évi augusztus hó 25-én délután 5 órakor fognak a városi kóskórházban be-szenteltetni és onnan a budai külvárosi kő-sirkertben levő családi sírboltban örök nyugalomra elhelyeztetni. As engesztelő szent mise-áldosat f. évi augusztus hó 26-án reggel 9 órakor fog a belvárosi plébánia templomban a Mindenhatónak bemutatatni. Pé-csett, 1896. augusztus hó 24. Áldás és béke poraira!

— (Katonai hírek.) Valentic s Dániel ezredes, a pécsi 82-ik honvédgyalogdandár volt parancsnoka, a 79-ik gyalogdandár parancsnokságától a honvédtörzsi tanfolyam parancsnokává nevesített ki. Andenhovei N o r m a n n Károly gróf és J ó n y László százados a pécsi 8-dik honvédhuszárezredtől áthelyeztettek, as első as 5-ik honvédhuszárezredhez, a második pedig a Ludovika-akadémiához tanári minőségben. Bá r ó M a r s c h a l l Gyula őrnagy a Ludovika akadémiától, R á c Ákos őrnagy pedig as első honvédhuszárezredtől a pécsi 8-ik honvédhuszárezredhez helyeztettek át.

— (Honvédeink Kaposvárott.) A pécsi 19-ik honvédgyalogezred tegnap Kaposvárra érkezett. Az ezred utjáról és Kaposvárott történt fogadtatásáról levelezőnk a következőket írja: Magyar-Hertelendet és Gödrét elhagyva, hol egy-egy éjet töltöttek, vasárnap délelőtt Szt. Jakab és Szt. Balázs között a kaposvári 3. és 4-ik zászlóaljjal ütközet volt, a mely után hatalmas eső kö-zepette Kaposvárra bevonultak. A város szine java várta a pécsi honvédeket. M a á r Gyula Somogyármegye alispánja a honvédek számára váratlan meglepetést rögtönzött. Vasárnap délután 5 órakor az egész ezred részére (2100 és néhány ember) vendégséget csapott: Vacsorát, bort és cigány zenét és a vidékről olvasatlan számu piros rokokyás, zöld mándlis menyecskét prezentált; na képzelhetni azt a zsvajt, as a tulcsapongó, peszgó életet, a mely a kaposvári nagy piacon lefolyt. A három napi nehéz, fáradságos menettől elcsigázott legénység feledve mindent, tüszel, lélekkel járták a csárdást, s ha a hétfői gyakorlat, nem volna tán, reggelig is eljárták volna. A tiszték részére a honvéd-laktanya kerti helyiségében volt egy nagyobb szabásu bankett úgy, hogy a különben is peszgó kapos-

Lásza, az én koromban nem szabad ilyen kalandokba bocsátkozni. Én nem akarok fiatal, őszinte szenvedéiyt látni, mert egyfelől nem akarok érte felhevülni, másfelől nem akarom, hogy valakinek, annál kevésbé önmagamnak terhére legyek.

Be fogja látni, hogy nekem kell az ön érdekében cselekednem. Maga meg fogja azt érteni, ha elgondolja, hogy nekem éppenséggel nem kerülne semmi áldozatba egy csinos huszártisztel néhány napig, talán néhány hétig elmulatni.

Igazán, amugy tréfából gondoltam is reá; és ez lustaságomnak kevesebb áldozatába került volna, mint ezt a hosszú levelet megírni.

De minél tovább gondolkoztam a dolgról, annál inkább tisztába jöttem az iránt, hogy én önnek anyja lehetnék és így inkább intelmet s oktatást adhatok önnek.

Itt küldöm önnek fényképemet, amint ez előtt tizenöt évvel voltam; akkor, midőn még a valóságban úgy voltam, a milyennek ma a lámpavilágnál a szinpadon látaszom.

Tartsa meg ezt a képet jeléül annak, hogy én nem utasítottam vissza a biborpiros rózsás kis huszártiszt hódolatát, mint a kép hátlapján olvashatja.

Bátorság, gyermekem! Nekem is szükségem van a bátorságra, hogy így beszéljek

vári élet valami ismeretlen lázas hangulatban volt egész nap. Szóval a bevonulás ujság volt Kaposba, a fogadtatás pedig remek. Indulás a három napi eszredgyakorlat után csütörtökön, a m kor tovább menve Marcali felé tart az eszred.

— **(Jogakadémiánkban)** a beiratások az 1896/97. tanév I. felére szeptember 1—8-ig történnek. Azon joghallgatók, kik a tandíj alóli felmentésre igényt tarthatni vélnék, az ez iránti folyamodványaikat a tanári karhoz címezve, a beiratások az igazgatónál nyújthatják be. A pót- és ismétlő alapvizsgálatok szept. 9—14-ig fognak megtartatni. A kötelezett tantárgyakon kívül előadnak, illetve speciál kollegiumot tartanak: Dr. Bors Emil: Állami alaptant és Politikai irodalom történetét; — Dr. Schaurek Bódog: Községi közigazgatást és Statisztika elméletét; — Dr. Friedl Károly: Római perjogot; — Dr. Wajdic Alajos: Törvényszéki orvostant. Publikumot tartanak: Dr. Mutschenbacher Viktor a tengeri jogból és Dr. Schaurek Bódog a fogyasztási statisztikából. A szervezeti szabályzat értelmében a félév beszámítására megkivántatik, miszerint hetenként legalább 20 óra kimutattassék.

— **(Katonák átvonulása.)** A pécsi 44 ik gyalogeszred vasárnap délelőtt vonult be a katonai zenekar kíséréte mellett Mohácsra. Az eszred Pécsről való távoztán Szajkra, Németbolyba és Kéméndre vonult; ott is tartott éjjeli szállást s kora reggel elindulván, dél felé Mohácsra ért. Délben a hajó- és vasútállomáson ebédeltek a katonák; a délután folyamán pedig hajóra szálltak és folytatták utjukat Budapest felé.

— **(A belvárosi templom tetőzete.)** Ha talán nem vennék észre azok, a kiket illet, mi ajánljuk a figyelmükbe a belvárosi templom tetőzetét, melynek kupolájáról a tegnapi szélvihar darabonként szórta le a bádogot s ma reggel egy helyen fel is szakította a tetőzetet, melyet ha hamarosan ki nem javítanak, egy zivataros éjszaka után akár teljesen tetőzet nélkül láthatjuk a török időkre emlékeztető kupolát.

— **(Gaszdák tömeges fölrándulása.)** A baranyavármegyei gazdasági egyesület által az országos kiállításnak megtekintésére vezetett tömeges utazók külön vonának menetrendje: A különvonat e hó 25-én indul délután Dárdáról 6 óra 40 perckor.

magával, a mint itt a levélben írásban — jegyezze meg jól! — írásban tesszem.

Maga talán kíváncsi, hogy mi adhatott nekem ily bátorságot, hogy mindent leplezetlenül önmondtam önnek.

Ast is megmondom magának.

Abban a pillanatban, a mikor megkaptam levelét, melyből öngyilkosságról beszél, eszembe jutott kedves fiam, ez a felnőtt fiu, aki ép most fejest be középiskolai tanulmányait és legközelebb katonai kötelezettségének fog eleget tenni . . .

Láttam magam előtt mint katonát, olyan mint maga, valamely vidéki helységben. És asután elgondoltam magamban, hátha ő is valamely átutazó énekesnő iránt lángra gyuladna . . . Ilyennek kedveért magát megölni, vagy a zászlótól megszökni, sikkasztani, lopni, életét és jövőjét megrontani.

Jóságos Ég, segítj meg!

Remélem, hogy Isten meg fogja hallgatni imámat és meg fogja őt óvni minden bajtól, legalább jutalmul azért, hogy magát megmentettem a veszedelemtől.

Maga bohó, vegye úgy, mintha orcájára két cuppanó csókot nyomtam volna olyant, minőt édes jó mamája adna magának . . .

Tisztelje nevemben s őrizze meg emlékemet tisztán, mint a nagynénjeét.

Isten vele, gyermekem . . .

Baranyavár Monostor, érkezik 7 óra 10 perc, indul 7 óra 15 perc; Villány, érkezik 7 óra 49 perc, indul 8 óra; Vókány, érkezik 8 óra 18 perc, indul 8 óra 23 perc; Pécs, érkezik 9 óra 38 perc, indul 10 óra 28 perc; Bar-Szentlőrinc, érkezik 11 óra 1 perc, indul 11 óra 11 perc; Sásd, érkezik 12 óra 15 perc, indul 12 óra 23 perc; Uj-Dombóvár, érkezik 2 óra 46 perc, indul 1 óra 50 perc; a Budapest-Józsefvárosi pályaudvarba érkezik f. hó 26-án reggeli 7 órakor. Az utazók száma a következő: a Baranyavár-Monostori állomáson felszállók száma 180; a villányi állomáson 136; a vókányi állomáson 118; a pécsi állomáson 149; a szentlőrinci állomáson 79; a sellyei állomáson 262; a szászvári állomáson 4; a dombóvári állomáson 54. Összesen 982.

— **(Pártszervezkedés Siklóson)** A siklósi kerületi 48-as függetlenségi párt jahak szervezkedésére — Kossuth Ferenc megbízásából — Olay Lajos orsz. képviselő holnap (kedden) délelőtt 10 órakor Siklóra érkezik. Ez alkalomból a „Pelikán“ kerthelyiségében pártszervezkedő gyűlést tartanak a siklósi 48 as függetlenségi polgárok.

— **(A hatodik szerencsétlenség.)** A mult hét ugyancsak bővelkedett helyi szenzációkban; ugyszólván minden napra esett egy szerencsétlenség, melyből kettő rögtöni halált okozott. Szombaton délben történt az ötödik, mely Ozoray István cserepes halálával járt s ugyancsak szombaton — lapunk zárta után — a hatodik szerencsétlenségről is hír érkezett a rendőrséghez. Ez a szerencsétlenség a Dulánszky Adolf, püspöki jószágkormányzó Kardos-uti szőlőjében, az ugynevezett krumpli-völgyben történt s Szegedi János, püspöki uradalmi vincellér lett az áldozata. A szőlőben egy keskeny vágányu vasut van alkalmazva, melyen a kőveket szállítják le. A meredek vágányon oly módon huzzák fel a kocsikat, hogy fent sodrony van egy kerékhez alkalmazva s azt egy munkás forgatja, mikor a kis kocsi felhuzására szükség van. Itt volt foglalkoztatva a szerencsétlenül járt ember, a ki szombaton 5 órakor éppen a felhuzással bajlódott. Egy szerre a kocsi lezaladt s a kerék hajtója Szegedi Jánost oly végzetesen találta jobb állkapcáján ütni, hogy három foga kiesett, egész álla összeroncsolódott, az áll alatt a hústömeg leszakadt s nyeldeklője is kipattant a szerencsétlen embernek, a kinek egész nyaka a nyakcsigolyáig felszakadt. A szerencsétlenség színhelyére fél hatkor telefonon hívták a rendőrséget s Selényi Antal rendőrbiztos, Tolnai Vilmos dr. tisztiorvos ki is mentek azonnal a helyszínre, köld mentőeszközzel és kötszerekkel ellátva. A kötszereket utolsó tépésig mind felhasználták, mire a szerencsétlenül járt ember iszonyu sebeit be birták kötözni, úgy, hogy a kórházba lett szállítható. Szegedi János nős, öt apró gyermek apja s felesége most is gyermekágyat fekszik. Hogy a végzetes balesetnél, mely egy szegény családot kenyérkeresőjéltől foszthat meg hosszú időre, kit terhel a felelősség, azt majd a hivatalos vizsgálat állapítja meg; az azonban már eddig is konstatálva van, hogy a sineken nem használtak semmi kenőcsöt, mely a kocsiknak járását könnyítette volna s viszont az ily végzetes balesetet okozó lezaladását megakadályozta volna. A szerencsétlenül járt Szegedi János állapota tegnap még igen kétséges volt, s életbenmaradásához kevés reményt fűznek; erős természete azonban valószínűleg megküzd a halállal, bárha még jó ideig mestersegesen kell táplálni, mert nyeldeklője is összeroncsolódott.

— **(A szocialisták fiasokja.)** A helybeli szociáldemokrata párt tegnap reggel 8 órára népgyűlést hirdetett a Tornacsarnokban. Ismervén az elvtársak „pontosságát“, a gyűlés kezdetét csak a plakátokon tette 8

órára a rendezőség, különben pedig 9 órára volt az tervezve. A Tornacsarnok előfolyosóján azonban még 9 óra előtt se volt egy begyűltve több 50 embernél, s mikor 9 órakor a hatóság képviselőjében Selényi Antal rendőrbiztos megjelent, Szikora Imre, a főrendező engedelmet kért, hogy a gyűlés megkezdése féltizre halasztassák, mert még „igen sokan vannak, kik eljönnek a gyűlésre.“ Szikora Imre reménye azonban nem teljesedett be, mert fél 10 órakor se voltak többen a teremben s ekkor kénytelen volt deprimált hangon kijelenteni, hogy „szomoruan látja a megjelentek csekély számát. Pedig most, mikor olyan életbevágó kérdések vannak napirenden, ilyen közönyösséget árulni el, egy kis eső miatt: bizony nem szép dolog.“ És a gyűlést elnapolták a jövő vasárnapra, f. hó 30-dikára, a mikor is a mostani programmal tartják meg; ha ugyan megint eső nem lesz és el nem mossa az „impozánsnak ígérkező“ gyűlést. Hja, így van; színházba, komédiába nem igen tudol a publikum, ha rossz idő jár.

— **(Tűzoltók mulatsága.)** A Zeolnay-gyári tűzoltók szombaton este igen sikerült mulatságot rendeztek a Scholtz féle sörházban. A mulatságon nemzetközi világ posta is működött s a rendezőség mindent elkövetett, hogy a mulatság sikerüljön. A mit el is értek, mert egész hajnalig legjobb hangulatban tartott a kedélyes mulatság.

— **(Uj segédlelkész.)** A szegzárdról Pécsre áthelyezett Fájth Lajos róm. kath. segédlelkész, ki Péceett tegnap foglalta el segédlelkészi állását, a szegzárdi hivatól f. hó 20 án bucsuzott el. Az ünnepi nagymise után nagyhatásu beszédet tartott szent Istvánról, melynek végeztével szivhez szóló szavakban mondott búcsut a szegzárdiaknak, kiknek 10 éven át volt lelkészük.

— **(Meg nem tartott bucsu.)** A Bertalan napja előtt — mely mára esett — vasárnap tartani szokott bucsut tegnap az eső miatt nem tartották meg, mivel a szőlőhegyekre kizarándokolni olyan locspocs hűvös időben nem sok hívő gyűlt egybe s így a bucsu meg sem volt tartható.

— **(Torlass a Mária-utcán.)** Hogy a Mária-utcai polgári leányiskola építését már befejezték, ast mindenki tudja. Annál inkább nagyobb csodálkozásra ad okot az a körülmény, hogy az építéshez használt óriási fenyőszálak még mindig ott vannak a kir. tábla előtt s az egész járótt elfoglalják, sőt a kocsitból is elvesznek egy részt. Kérjük a mérnöki hivatalt, hogy — mivel a szállták a város tulajdonát képezik, vitesse el azokat végre valakára az utcáról — s ne járjon elő jó példával az utcák eltorlaszolására.

— **(Lajos napja Siklóson.)** A siklósi ellenségi és a polgári dalárda és olvasó kör holnap (kedden) este a „Pelikán“ vendéglő kerthelyiségében Kossuth Lajos névnapjának emlékünnepe alkalmából Kóródi János zenekara közreműködése mellett táncal egybekötött ünnepélyt rendez. Belépődij személyenkint 30 krajcár, Kezdeté este fél 8 órakor.

— **(Műkedvelők Barcstelepen.)** Tegnap (vasárnap) műkedvelői előadás volt Barcstelepen. Szinrekerült „Az egyetlen leány“ kitűnő vígjáték, még pedig levelezőnk jelentése szerint — a legszebb anyagi és erkölcsi siker mellett. A szereplők közül kitűntek Fonyó Lajos, aki Szumbalinszky földbirtokost adta; Herczeg Jenő, aki a földbirtokos vejét játszotta igen ügyesen; továbbá Kronberger Lajos, Engel Leo, Weiss Arthur tűntek ki a férfi szereplők közül. A siker oroszlánrésze a nőket illeti, kik között az öt leány kedves és szeretetreméltó személyesítői: Weiss Olga, Kronberger Erzs. Löwy Ida, Wolf Vilma és Boskovitz Rózsa kisasszonyok hévvel és am-

bicióval játszottak. A szinelőadást Herc Józsefné urnó rendezte; a sugó szerepét pedig Schön Irén k. a. vitte. Előadás után tánc volt, melyen Sárközy bandájának hangjai mellett hajnalig jártak a szebbnél szebb párok. Az előadás tiszta jövedelme 61 frt 20 kr volt, melyet a barcstelepi olvasó és társaskör javára fordítanak.

— **(Betörők a szőlőben.)** Alt Jakab kereskedőnek a székelyi hegyen levő villájában szombaton éjjel betörők garázdálkodtak. Az éléskamra ablakának vasrácsozatát fessítették be s onnan a mi szemüknek, szájuknak tetszett: mindent elvittek. A rendőrségnél tett jelentésre Horváth Gyula hegybiztos kiment a helyszínére s ott megállapította, hogy a betörők az éléskamrába behatolván, elvittek onnan 10 kiló lisztet, fél kiló kávét, fél üveg rumot, egy csomag kockacukrot, paprikát s egy pár darab süteményt is. A villában fent aludtak Alték és a cselédség, de semmi zajt nem vettek észre. A betörők pedig tudomásul birhattak róla, hogy a villában kint vannak, s ezért kerültek a villa hátuljára, hol minden veszély nélkül végrehajthatták a betörés munkáját. Mivel a kamrában ruhanemű is volt, s a betörők csak élelmi cikket vittek el, ebből azt lehet következtetni, hogy csavargó suhancok vagy facér cselédek követték el a betörést. A rendőri vizsgálat folyik a tettesek kézrekerítése iránt.

— **(Egy kincs felfedezése.)** Bogyo bátyánk, mint volt dalmű és népszimű énekes egész tüzzel tanítja a folyó hó 30-iki műkedvelői előadásán működő fiatal csemetéket a magyaros zamattal előadandó népdalokra, ezért használ a dalkisérthez is cigány zenekart, a nélkülözhetlen cimbalommal. A dalokat Jónás János ismert jeles zenekara fogja kísélni. A fiatal énekesök között, mint Bogyo bátyánk mondá: egy fenomenális,

csengő-tömör hangú és hosszú talentumos leánykát fedezett fel, a nevét elhallgatta, úgymond: hadd legyen meglepetve a közönség, de egyuttal irt Káldy Gyulának, az opera igazgatójának, s mint szakember felhívta figyelmét a Pécsen talált hangkincsre. Nem lehetetlen, hogy a leánykát felviszik az énekekadémiába és a Köszl-féle szerencsétlenség szerencsét hoz ama kis leánynak és örömet felfedezőjének.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Máncs Lajos, a katolikus kör szolgája, tegnap este öngyilkossági szándékból gyufaoldatot ivott. A rendőrség részéről azonnal megjelent az öngyilkos lakásán Kovács Antal rendőrbiztos és a kórházba szállította be a legényt, a ki különben nem valami nagy adag gyufaoldattal akarta magát megölni s az ellenmérég alkalmazása s kisebbrendű hányási ingerek után már semmi baja sem volt. Öngyilkossági kísérletének okául pénz zavarát és azt vallotta, hogy az apjához irt levélre olyan szigorú válasz érkezett, a mi elvette a kedvét a további élettől. Azonban most már mégis életben marad s az öngyilkossági kísérlet produkálásával talán kibékíti az apai szívet is.

— **(Hittanárok gyűlése.)** Az ország katolikus hittanárai tegnap fejezték be Budapesten országos gyűlésüket. A gyűlésen Bécsy Márton kaposvári hittanár is előadást tartott, értekezvén a középiszkolai vallási oktatás iránt adott püspöki utasításokról és azok megtartásának ellenőrzéséről. Az előadó határozati javaslatában a püspöki kartól akar utasítást a hittanítási tervhez és az utasítások megtartásának ellenőrzésére püspöki főbistosi állások kreálását óhajtja.

— **(Riadalom az állatseregletben.)** A budai vásártéren állomásozó állatkertben nagy riadalom volt tegnap délután. A kik kívül álltak — mert hiszen kívül szokás

szerint nagyobb a publikum, mint bent — azt hitték, hogy az oroszán szabadult ki és hanyatthomlok menekültek el a térről. A veszély azonban nem volt ilyen nagy. Csak egy foltos hiéna jutott ki ketrecéből a nézőtérre, a hol természetesen, szinte nagy riadalmat okozott. Noza a személyzet, valamint a jelenlevő rendőrök is azonnal a kiszabadult állat megfogására iramodtak; de bár a rendőrök kivont karddal siettek rendre tanítani az ésszt, erélyt és tapintatot nélkülöző bestiát, azt mégis a személyzet egy tagjának sikerült lefűlelnie és a többiek segítségével ismét visszahajtani ketrecébe. A riadalom ekkor astán elmúlt s az újból beakasztott vadállat elmerenghetett továbbra is az áfrikai sivatagra, a hol nincsenek menassériák és rendőrök s hol tisztességtudó csontvások kínálnak eledelt az aranyssabadságot élvező rokonainak.

— **(A mohácsi vész évfordulója.)** Folyó hó 29-én, mint a szerencsétlen mohácsi ütközet 370 dik évforduló napján Mohácson a kálvária-kápolnában tartandó egyházi emlékpünnepegyen a horvát szent beszédet reggel 8 órakor Neumayer Desső, pécs budaikülvárosi káplán, a németet 9 órakor Prandtner Ferenc himesházi esperesplébános és a magyar emlékbeszédet 10 órakor dr. Rézbányai József pécsi theológiai tanár fogja tartani.

— **(Hirtelen halál.)** Ma délután 4 órakor telefonon jelentették a rendőrségnek a Littke-kaszárnyából, hogy a kaszárnya előtt egy ismeretlen asszony összerogyott és eszméletlenül fekszik. Mire a rendőrség részéről a helyszínére siettek volna, már a buzatéri őrtanyáról ismét jött a telefonjelentés, hogy az összerogyott asszonyt bevitték az őrtanyára, de még utközben kiszenvedett szőlőtűtés következtében. Kovács Antal ügyeletes rendőrbiztos azonnal kisetett a

Éreztem, hogy iránta való bizalmam visszatér e szavak hallatára. Calisto tovább folytatá:

— Elhatároztam, hogy elhagyom ezt a vidéket. Turinban el fogom Castagnettót adni, vagy kölcsönt veszek fel reá s azután messze, messze elmegyek, hogy még a madár se hozza híremet. A föld valamelyik zugában tisztességes életmódra adom majd magamat, míg halálom el nem közelget.

— Ime, itt van könyvem. Öngyilkos ember és a köztünk uralkodó eltérő nézetek nem akadályoznak meg benne, hogy őnt ne szeressem, vagy barátságától tartózkodjam. Ime, itt van vigasztalhatatlan érzelmeim bizonyosága s meg fogja őrizni, mint reám emlékeztető tárgyat. Még csak tegnap este, miután néhány lapot keserű gyönyörrel tele irtam, a tűzbe akartam dobni. De — mondám magamban — ez az isteni teremtményről könyvem minden lapja dicsőítéssel emlékezik meg: semmi rosszat sem tón nekem; ártatlan oka ő, szegényke, bajomnak, csak úgy bántódik miatta, mint én, ha ugyan jobban nem. Elhatároztam tehát, hogy bevégzem, megírom az utolsó napok fájdalmas történetét s önnek átadom. El fogja olvasni, meg fogja ismerni gondolataimat s talán lesznek önre annyi hatással, hogy jóakarólag fog visszaemlékezni reám, míg mások jó hirnevemen fognak rágódni.

Szegény ifju! Így végződött szerelmének története.

Elfogadtam a kéziratot és megigérttem, hogy nem fogok róla megfeledkezni.

Jelenlétemben szedte össze tárgyait s miután egy kicsit beszélgetett velem, keserűséggel teit szívvél, de tetteiben és magaviseletében nyugodtan utazott el

— Giovanni, ereszszen: — kiállt Calisto, nem birva tovább.

Giovanni bámulva nézett arcába; azután bámulása félelemmé vált.

— Irgalmas isten! — kiáltott kezeit összecsapva.

— Mily szomorú! Mi történt ifju ur?

— Giovanni ereszszen. A halált viszem szívemben. Nem látjuk többé egymást.

— Mit? Hogyan? — kiállt az öreg szolga: — Ó, a torinói fogja nőül venni a grófnőt?

Calisto, ki már indulni akart, megállt, megfogta az öreg szolga kezét.

— Hogyan? Hát tudad?

— Én ugyan nem, ifju ur; de szívem sugta, hogy Di Cardiana marchese jövetelének nagy okának kell lenni. Kis urnómnak s nagyságodnak szomorúsága sokat mondott nekem. És most, hogy őnt oly gyorsan távozni látom, mikor töredezett szavait hallom... Istenem, mit gondoljak?

— S fáj neked ez, Giovanni? Hát te nem nézted volna rossz szemmel, ha Caselli Calisto, egy polgár fia, nőül veszi a Villa Cervia hölgyét?

— Én!... — kiállt az öreg szolga szemmel. Ha van a földön nemes, a grófnő szerelmére méltó szív, úgy kétségkívül az őné az ifju ur. Ó, ne higyeje, hogy nem ismerem az igazán nemes embereket; öreg vagyok s értek hozzá egy kicsit. A régi szabású emberek olyanok, mint nagyságod.

— Köszönöm, Giovanni, köszönöm! Add ide kezdet és isten veled. Emlékezzél meg fiatal barátról.

helyesinére s a hirtelen halállal kimult asszonyt a halottas házba szállította be, a hol holnap felfogják boncolni. A hirtelen halállal kimult asszonyt ösv. Kovács Jánosénak hívják, 62 éves volt s a Radics utca 31 ik szám alatt lakott.

— (Meglöpött menassériás.) Kopecki állatsereglet-tulajdonost a szolgálja Petác Antal, kinek hanyagsága miatt tegnap kiszabadult a ketrecéből az a bizonyos hiéna, ma meglöpte s aztán megszökött. A tolvaj szolga egy seborát esütőláncsal, egy kiló vasláncot és 50 frt készpénzt vitt magával. Keresik.

— (Bérgyilkosság.) Stubán Mihály keői kovácsmester annyira haragosa volt Cim Simon Péternek, keői jómodu gazdának, hogy halálát kívánta s elhatározta, hogy meggyilkolja őt. Hogy könnyebben elbánhasson gyűlölt ellenségével, 10 frtéért fölbérelte Székely Józsefet, hogy segítsen neki a gyilkolásban. Egy éjjel aztán meglesték Cim Simon Pétert, mikor hazajött a szállóból. Székely József letépette a mi rosszat sem sejtő embert a földre, Stubán Mihály pedig egy nagy kalapáccsal két hatalmas ütést mért a koponyájára, melyek halál okozók voltak. A csendőrség csakhamar kinyomozta a két gyilkost s átadta őket a büntető igazságszolgáltatásnak.

Törvényszék.

§ A gulyás, meg a béres. Horváth József gulyás volt a Csakadia pusztán; Maracsek József pedig béres a Keresztes pusztán. Egy vasárnapi mulatságon aztán összetalálkoztak és mert a gulyás ritkán egyezik meg a béressel, hát köztük is kitört az egyenetlenség. Ennek aztán az lett a vége,

hogy Horváth József olyan alaposan helyben hagyta Maracseket, hogy az két hétig nyomta az agyat. Sulyos testi sértésért lett az ügyből kifolyólag vád alá helyezve Horváth József s a ma megtartott végtárgyaláson egy havi fogságra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte őt a bíróság.

§ Cigányok öröme Baják Ferenc erdőcsész a tavaly ősszel összetűzésbe jött három cigánnyal, névszerint Balog Ferencel, Balog Péterrel és Balog Markoval. A három Balog ugyanis ott járt, a hol nem kellett volna, s ezért a csész kérdőre vonta őket. Hanem ezt a kérdőre vonást Baják Ferenc is úgy eszközölte, a hogy nem kellett volna, tudniillik hivatalos karhatalommal, szaz hogy saját erdőcsézi botjával lépett fel a cigányok ellen. Ezért aztán a három Balog se hagyta magát s a dolog vége az lett, hogy a csész hatósági közeg elleni kihágásért bepanaszolta a három Balogot a törvényszéknél. A ma megtartott végtárgyaláson azonban a vádlottak bűnössége nem volt beigazolható s ezért a kir. ügyészség a vádat ellenök elejtette s a három cigányt a törvényszék fel is mentette a vád és következményei terhe alól, mit a három Balog örömmujjongva vett tudomásul.

§ Részeg vádlott. Rágalmazásért és sikkasztásért állt ma a kir. törvényszék előtt Korzsinek József hosszuhetényi lakos. Azaz hogy nem állt, hanem dühöngött, olyan részegen jelenvén meg a végtárgyaláson és ott oly botránnyosan viselvén magát, hogy a bíróság rövid uton egy napi fogházzal büntette e miatt. A rágalmazás panaszától a panaszos Beierlein János elállván, csak a sikkasztásért vonták felelősségre a részeg vádlottat s mert az Oblath I. cég javára 80 frt s járulékaik erejéig eszközölt végrehajtás alkalmával lefoglalt tárgyakat az árverés

napjáig mind élélte, — egy havi fogházra ítéltek. Az ítéletben vádlott és védőügyvéde Flóris Endre dr. is megnyugodott; a kir. ügyész azonban felebbezett. S így egyelőre csak — a részegsége miatt — egy napra kaszlizták be Korzsinek urat.

TÁVIRATOK.

— Apponyi nyilatkozott. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi Albert gróf tegnap délután Somorján, Saághy Gyula beszámolója alkalmával, a nemzeti párt politikai akciójáról nyilatkozott. Kijelentette, hogy a millenniumi ünnepek idején hallgatott, mert nem akarta az ünneplést rontani. Szólt ezután a kvótáról és a választásokról. A kvótát illetőleg a fennakadás okát nem a belátás hiányában keresi, de okul veti a jellemzilárdságot. Szerinte szilárdan kell követelni, hogy a magyar termelés olyan védelemben részesüljön, mint az osztrák. A nemzeti párt nem ellenzi a kiegyezést, ha a magyar érdekek is megfelelő védelemben részesülnek. Kvótánkat nem lehet emelni, mert jobban érezzük a mezőgazdasági bajokat, mint az osztrák. A kvótáemelkedés ellen mindent el kell követni, a koronát azonban a küzdelemben belevonni nem szabad. Beszélte ezután a jövő képviselőválasztásokról és azt mondta, hogy a mostani korrumpált állapotok miatt megmosolyogják a tiszta választásokra irányuló törekvéseket. Végre a fuzióról ugy

S ott hagyta a remegő és könyező vén cselédet.

Mikor Castagnettóba ért, szobájába zárkózott és másnap reggelig senki sem látta. Sem étel, sem ital, semmi sem kellett neki.

A közelében lakó földmivesek hallották zokogni és indulatosan járkálni a szobában; estefelé az íróasztalhoz ült s a nagy csendben a toll percegése hallatszott a papíron.

XVIII.

Másnap délben bérlője, Jeromos, hozzám jött, s mondá, hogy Calistó velem kíván beszélni.

Késedelem nélkül siettem Castagnettóba. Calistót szobájában találtam, Soványan s halványan, mint a halál. Szemei vörösek voltak, haja kuszált, de nyugodt volt, vagy jobban mondva: gyöngé.

Megkérdezte, hogy oly gyorsan követtem meghívását. Leültetett s mindent elbeszélte; hogy miként szerete tetett viszont a grófnőtől, hogy Di Cardiana marchese megérkezése mily rettegővé tette őt, és az ezutáni eseményeket.

Mint már mondtam önnek, azelőtt is tudtam, hogy a grófleánykát szereti, hiszen ez senki előtt sem

volt titok, kivéve a gróft, kinek legelőször kellett volna ezt észrevenni. A katasztrófa, melyet elbeszélte, nagyon meghatott, bár ezt előre lehetett látni.

— Itt — mondá Calistó egy írott könyvre mutatva, mely az asztalon kitérve feküdt, — itt van az én regényem leírva, mely oly szomoruan végződik. Mindent följegyeztem attól kezdve, mikor e hegyek közé visszatértem, egészen a tegnapi beszélgetésig s az elhatározásig, ami ma tettem.

Ezeket az utolsó szavakat oly mély kifejezéssel mondta, hogy egészen megrémültem s gyorsan megfogtam kezét,

— Ne féljen, Don Luigi, — mondá szomorú mosolyal — nem leszek öngyilkos. Az én véleményem az öngyilkosságról talán különbözik az önétől, mert én nem vitatom el az embertől azt a jogot, hogy életét elvehesse, ha elviselhetetlenné válik rá nézve. Talán nincs igazam; de e kérdés felett sem időm, sem kedvem nem volt behatóan elmélkedni s ítéletem erről a tárgyról az, a mit már önnek többször mondtam. Ellenkezőleg, ha van is közöttünk nézeteltérés, azért egészen az ön véleményén vagyok a tett lényegét illetőleg s nem helyeslem az öngyilkosságot; — azonban nem akarom az ostobákat kinevetni, sem a jók érzületét megsérteni, kik az öngyilkosságban, vagy vagyoni romlást, vagy szerencsétlen szerelmet, vagy örültséget látnak. Nem, Don Luigi; nem fogom magamat megölni, erre esküszöm. Nem fér lelkemhez, hogy a becsületes embereknek egy szomorú örökséget hagyjak.

nyilatkozott, hogy ő mindenkinek kezet nyújt, aki a haza javára munkálkodik, de politikai hitehagyottsággal nem kíván kormányra jutni.

— **Elhunyt főrend.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szécsen Antal főrendiházi tag Ausseeben szívvelhűdés következtében meghalt.

— **Jégverés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szombat este fél kilenckor óriási jégverés pusztította el Moór fehérmegyei község határát. Tizenhat percig hullott a galambtojás nagyságu jég és elverte a szőlőhegyek termését. A kárt másfélmillió forintra teszik. A mélyebben fekvő helyekről még ma is szekérszámra hordják el az eső által odahordott jeget.

— **Olasz diákok Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A milánói műegyetem 65 hallgatója Brioschi szenátor és 5 tanár vezetése alatt f. hó 27-én Budapestre érkezik a kiállítás és a főváros meglátogatására. A budapesti egyetemi ifjuság impozáns fogadásra készül.

— **A jövő évi költségvetés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap este minisztertanács volt, melyen megállapították az 1897-iki költségvetést, melyből a deficitet erőszakkal eltüntették.

— **Dániel marad.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Dániel Ernő kereskedelmi miniszter lemondása egyelőre halasztást szenvedett, a mennyiben csak a kabinet többi tagjaival fogja beadni lemondását.

Szerkesztői üzenetek.

H. A. Barcstelep. Hét oldalos tudósítását egy ottani műkedvelői előadásról, igen természetes, hogy nem hozhatjuk. Figye meg, közönségünk mást is akar olvasni, pedig annak a tudósításnak egész terjedelemben való közlés igen sok általános érdekű hírünket szorította volna ki. A lényegét magában foglaló kivonatos közlemény teljesen megfelel a célnak.

S. I. Szegszárd. Vártuk látogatását. Az ígért regény kéziratát legkésőbb e hó végeig elvárjuk, különben más kerül sorra.

NYILATKÖZTETÉS

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult s felejtetetlen jó atyánk, illetőleg nagyatyánk

WÉBER FERENCZ
ÉPÍTÉSZNEK

f. hó 23-án végbement temetésén megjelenésük, koszorúk küldése s egyéb részvétnyilatkozatok nyilvánítása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécsett, 1896. augusztus hó 24-én.

A gyászoló család.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

H I R D E T É S E K.

643. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében eszennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 6125. számú végzése következtében Dr. Bodó Aladár ügyvéd által képviselt, Troll Anna javára, Borsy György és neje ellen 60 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és fel-foglalt és 374 frt 50 krra becsült butor, házi felzerelés, szongorából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 13742 1896. számú végzése folytán 60 frt tőkekövetelés, ennek 1892. évi augusztus hó 1. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 31 frt 55 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsett, Plébánia-u. 3. leendő eszközlésére 1896. évi szeptember hó 5-ikn. d. u. 2 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kel Pécsett, 1896. évi augusztus hó 18. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

1090. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében eszennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 11942. számú végzése következtében, Dr. Toldi Béla ügyvéd által képviselt Raeprecht testvérek javára Csonka István ellen 119 frt 49 kr s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le-foglalt és 339 frtra becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 18335 1896. számú végzése folytán 119 frt 49 kr tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 30. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 48 frt 56 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsett, Indóház-utca 27. sz. a. leendő eszközlésére 1896. évi augusztus hó 26. napjának délutáni 1/6 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1896. évi augusztus hó 10. napján.

Engler Kalmán
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

13740. szám.

1896.

Árverési hirdetmény.

A város közönsége tulajdonát képező

79 kat. hold 687 négyszög öl nagyságu földek

1896. évi november hó 1-től számított hat évre **1896. évi szeptember hó 20-án délelőtt 8 órakor a helyszínén** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen haszonbérbe adatnak.

Ezen terület 45 parcellára osztatott és az árverés külön tartatik meg minden egyes parcellára és külön az egész birtoktestre.

Bánatpénz az egész birtokra 150 frt; és minden egyes parcellára 2 frt.

Felhivatnak tehát haszobérelni szándékozók, hogy a szükséges bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **legkésőbb szeptember hó 19-én déli 12 óráig a városi polgármesteri hivatalnál** nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árverésen vegyenek részt.

A részletes feltételek és a birtok térképe Herbert János tanácsnoknál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécsett, 1896. évi augusztus hó 21-én.

A város Tanácsa.

11146. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Siska Ádámné végrehajthatónak, Frankenstein Jakabné végrehajtható ellen 9 frt 70 kr tőkekövetelés a jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő Pécs városában fekvő, a pécsi 6566. sz. tjkvben felvett + 5616 4/a hrsz. 6. sz. házra, udvarra 1620 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 15. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 162 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy minisiteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi május hó 27-én.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

12464. sz.
tkvi 1896.

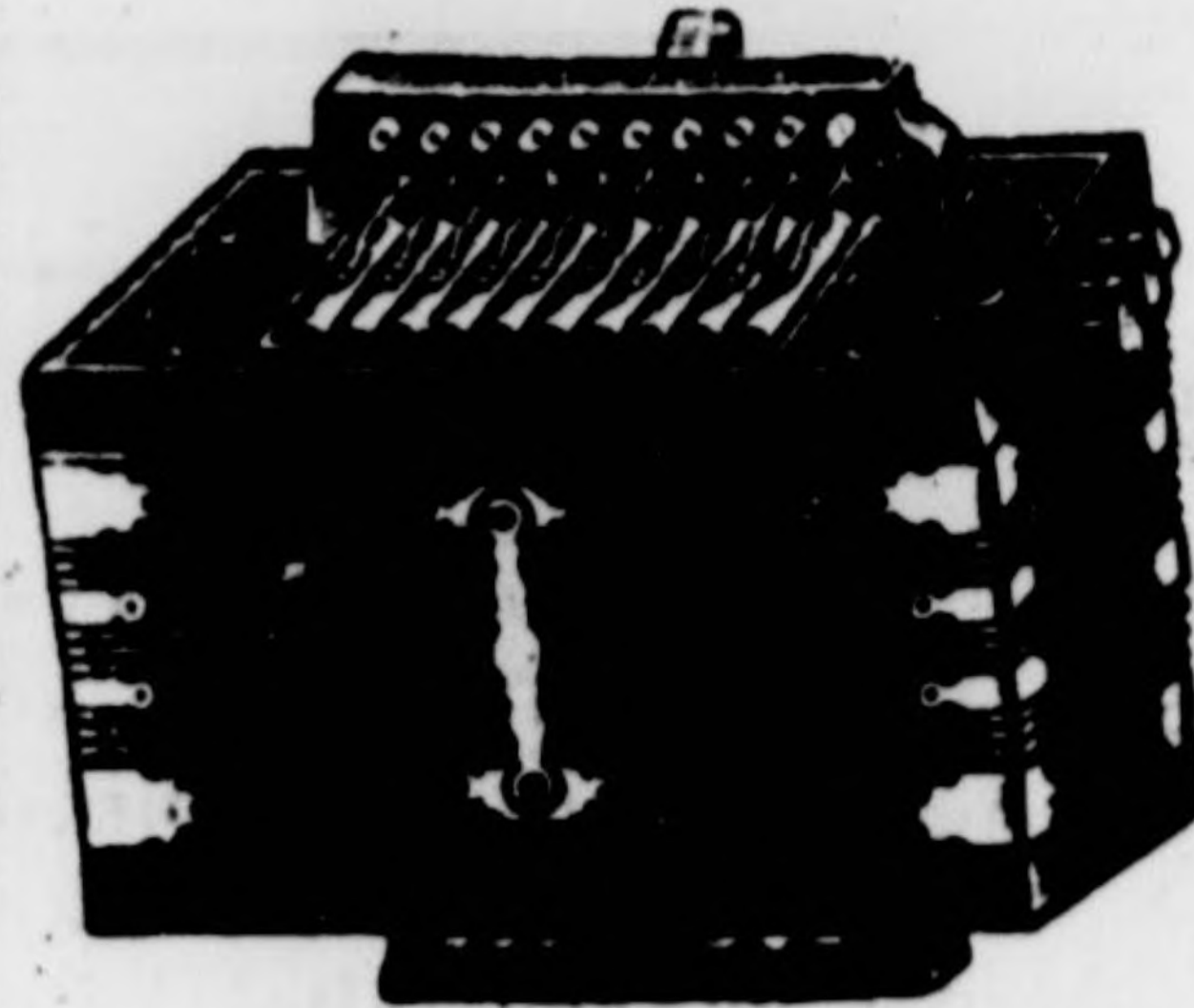
Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Rézbányay János végrehajthatónak, Schler Antal végrehajtható ellen 18 frt 75 kr. költség a jár. iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs városában fekvő a pécsi 2014. sz. tjkvben felvett + 3089/c. hrsz. 399 sz. házra 1800 frt becsárban, mint kikiáltási árban, az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi szeptember hó 14. napján d. e. 10 órakor Pécsen a kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 180 forintot készpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügy minisiteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék tkvi osztályánál 1896. évi június hó 21. napján.

Lukrics István
kir. táblai bíró.

„Bohemia”

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain órozvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu 2. sz. nagyságu 15 1/2 x 33 cmtr. 4 frt, valdi aczél hangu 5 frt.
60 " 3. " " 17 x 34 " 5 " " " " 6 50
80 " 4. " " 17 1/2 x 34 1/2 " 6 " " " " 8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graalitz, (Böhmen.)

Meghívó.

A „harkányi népbank szövetkezet”
folyó évi szeptember hó 6-án délután 3 órakor
a ref. iskola termében tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSRE

TÁRGYAK:

1. A felügyelő bizottság jelentése.
2. Az 1895 ik évi számadás előterjesztése.
3. A végleges lezároláshoz hattuagu felszámoló bizottság megválasztása.
4. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére elnökileg három tag kinevezése.

Harkány 1896 augusztus 16 án

SZÜCS SÁNDOR
ig. elnök.

A „harkányi népbank szövetkezet” számadása az 1895. évről.

MÉRLEG SZÁMLA.

Vagy on	frt	kr.	T e h e r	frt	kr.
Leltár (butorokban)	16	50	3 évi összes heti befizetés	2074	80
Résültsé sorsjegyekben	8	50	2 évi vagyona	104	08.
Betét hátralékban	379	30			
Készpénzben	1774	58			
Összesen:	2178	88	Összesen:	2178	88

JÖVEDELMI KIMUTATÁS.

Veszteség	frt	kr.	N y e r e s e g	frt	kr.
Kezelési díj	27	91	Kamatokban	93	73
Leltári könyvek leírása	20	35	Késedelmi kötbérekben	9	46
Vegyes kiadás	68	14	Intés díjakban		80
			Veszteség	12	41
Összesen:	116	40	Összesen:	116	40

Harkány, 1895. december 31-én

SZÜCS SÁNDOR,
ig. elnök.

FELSŐ DAKA JÁNOS,
el. elnök.

Jelen számla, illetve mérleg, a számadási könyvek alapján helyesen vezetettek igazoljuk.

Harkány, 1896. augusztus 16-án.

Dr. Heller József

Kann Dávid
felügyelő bizottsági tagok.

Illenberger Vilmos

A felügyelő bizottságnak az eddigi szives fáradozásaiért köszönetét nyilvánítja.

Az igazgatóság.